

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **S.**, IČO: X., zast. JUDr. J., proti odporcovi **S.**, IČO: X., zast. JUDr. Z., o zaplatenie Sk 176 141 433,60 s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. apríla 2007 č. k. 3 Cb 211/04-214, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30. apríla 2007 č. k. 3 Cb 211/04-214 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 30.4.2007 č. k. 3 Cb 211/04-214 rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi na náhradu trov konania Sk 3 600 783,-. Uviedol, že v súdnej veci sa účastníci konania na rokovaní dňa 25.1.2002 dohodli na predmete zmluvy, rozsahu plnenia a čase plnenia. Na tomto rokovaní nedošlo k dohode o cene, konštatovalo sa však, že mesačné odbery sa budú fakturovať v cenovej úrovni roku 2001. Neobstojí teda tvrdenie navrhovateľa o tom, že boli dohodnuté zálohové platby, čo by ho oprávňovalo doučtovať cenu odobratej vody s ohľadom na výrobné náklady. Súd poukázal na ust. § 1 ods. 1 zák. č. 18/1996 Z.z. a uviedol, že v priebehu roka 2002 navrhovateľ vystavoval mesačné faktúry, a to na základe vzájomne odsúhlaseného množstva odobratej vody s tým, sám určil jednotkovú cenu tovaru, ktorú odporca každý mesiac v celom rozsahu zaplatil. V súlade s ustanovením § 3 ods. 1 zák. č. 18/1996 Z.z., ktorý má rovnakú silu ako Obchodný zákonník, došlo teda medzi účastníkmi konania k dohode o cene a kúpna zmluva vznikla v rozsahu všetkých zákonom stanovených podstatných náležitostí. Pre úplnosť uviedol, že takto

dohodnutá výška ceny je v súlade so zákonom o cenách, s cenovým výmerom MF SR č. R-1/1996, jeho prílohou č.1, ktorá určuje podmienky regulácie cien povrchovej vody – číslo klasifikácie 41.00.12 a aj s Opatrením MF SR č. R-7/1999, ktorým sa citovaný výmer mení a dopĺňa a stanovuje maximálnu cenu v sume 2,- Sk za 1m³, vrátane DPH. Vzhľadom na to, že cena povrchovej vody v zmysle uvedených predpisov bola určená ako cena maximálna, jej dohodnutá výška sa mohla pohybovať v rozmedzí od 0,- Sk do 2,- Sk za 1m³, vrátane DPH. Rovnaký názor vyslovil aj Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý od 1.1.2003 reguluje ceny povrchových vôd. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že zmluvné strany neprejavili vôľu dohodnúť dodatočnú úpravu výšky kúpnej ceny s prihliadnutím na výrobné náklady, t.j. na základe cenovej doložky podľa § 473 Obch. zák., a teda sa nemôžu domáhať zmeny výšky kúpnej ceny, ak došlo k zmene výrobných nákladov. To rovnako platí pre prípad ich zvýšenia i zníženia. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že odporca sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil.

Proti rozsudku sa odvolal navrhovateľ a žiadal jeho zmenu. Napadnutý rozsudok považuje po právnej stránke za nesprávny. Má za to, že súd prvého stupňa nevezal do úvahy všetky dôkazy predkladané navrhovateľom vo vzájomných právnych, ekonomických a finančných súvislostiach. Je toho názoru, že celkové dopady, porušovanie ekonomickej, finančnej a cenovej disciplíny zo strany odporcu, ako i porušovanie nakladania a využívania majetku Slovenskej republiky zakladajú rozhodujúcu úlohu pre kladné aj právne posúdenie sporu. Tvrdí, že súd prvého stupňa jeho nárok z titulu bezdôvodného obohatenia nesprávne posúdil, pričom neprihliadol k ust. § 43 zák. č. 138/1973 Zb., ktoré ukladá odberateľovi za odoberanú vodu zaplatiť správcovi vodného toku, t.j. navrhovateľovi odplatu, ktorá slúži na úhradu nákladov spojených so správou vodných tokov. Súd prvého stupňa tiež neprihliadol k ust. § 1, § 2, § 3 zák. č. 18/1996 Z.z., ktoré ustanovenia umožňujú navrhovateľovi dofakturáciu, a to do výšky ekonomicky oprávnených nákladov, resp. maximálne do výšky maximálnej ceny, i keď výsledkom nebola dohoda, ale len snaženie navrhovateľa o odsúhlasenie ceny. Je tiež toho názoru, že cena nemohla byť dohodnutá ako neprimeraná, nakoľko s poukazom na ust. § 12 zák. č. 18/1996 Z.z. je odporca napojený na štátny rozpočet a prostriedky štátnych fondov a taktiež

podľa zák. č. 192/1991 Zb. je prirodzeným monopolom. Na podporu svojho tvrdenia ďalej poukázal na ust. § 6, § 7, § 8, §§ 22 až 25 zák. č. 111/1990 Zb. Rozporuje tiež, že žiadna dohoda o výške ceny medzi účastníkmi konania z dokazovania pred súdom prvého stupňa nevyplývala. Tomu nasvedčuje i Záznam pre pamäť z prejednávania podmienok kúpnej zmluvy na rok 2002 z 25.1.2002, v zmysle ktorého fakturovaná cena bola iba dočasná do akceptovania ceny konečnej, ktorá sa mala medzi účastníkmi upraviť následne. Preto postup, ktorým navrhovateľ dofakturoval cenu za odber povrchovej vody, považuje za dôvodný. Má za to, že pokiaľ by súd prvého stupňa dôsledne preveroval všetky skutočnosti, bol by dospel k zisteniu, že vzniknutým stavom u navrhovateľa dochádzalo ku generovaniu straty alebo majetkovej ujmy, a na strane odporcu neoprávneným stláčaním nákladov, a teda ceny ku generovaniu zisku na úkor navrhovateľa, a teda k neoprávnenému obohateniu. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok zmeniť.

Odporca vo svojom stanovisku k odvolaniu uviedol, že odvolanie po vecnej a právnej stránke neobstojí, pričom s argumentami navrhovateľa sa súd prvého stupňa vysporiadal v napadnutom rozsudku. Pridržiava sa svojich predchádzajúcich podaní a prednesov a stotožňuje sa s názorom súdu prvého stupňa, že dňa 25.1.2002 došlo medzi účastníkmi konania k dohode o predmete kúpnej zmluvy a čase plnenia, na ktorom rokovaní sa účastníci zhodli na tom, že mesačné odbery povrchovej vody budú naďalej fakturované na cenovej úrovni uplatňovanej v roku 2001. Cenu za odber určoval navrhovateľ vo vystavených mesačných faktúrach, ktorá dohoda o cene bola potvrdená i tým, že odporca ako kupujúci zaplatil cenu vo výške požadovanej navrhovateľom. Takáto cena bola dohodnutá v súlade s Obchodným zákonníkom, príslušnými cenovými predpismi a rovnako v súlade s podmienkami platnej cenovej regulácie v oblasti cien povrchovej vody. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozsudku v medziach dôvodov odvolania dospel k záveru, že sú dôvody na jeho zrušenie.

Predmetom konania je právo navrhovateľa voči odporcovi na zaplatenie Sk 176 141 433,60 s 9,43% úrokom z omeškania od 30.1.2003 z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré odporcovi malo vzniknúť odobratím povrchovej vody v roku 2002 bez právneho dôvodu, v zmysle doúčtovania faktúrou č. 91220080 z 15.1.2003.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol, vychádzajúc najmä zo skutočnosti, že kúpna zmluva medzi účastníkmi konania na odber povrchovej vody za rok 2002 vznikla v rozsahu všetkých zákonom stanovených podstatných náležitostí, keďže došlo k dohode o predmete a čase plnenia a dohoda o cene bola uzavretá podľa § 3 zák. č. 18/1996 Z.z. tak, že odporca ako kupujúci, cenu požadovanú navrhovateľom v zmysle zápisu z 25.1.2002 zaplatil.

Navrhovateľ proti rozsudku namieta, že medzi účastníkmi konania dňa 25.1.2002 nedošlo k dohode o cene s konečnou platnosťou, v ktorom smere poukazuje na zápis pre pamäť z 25.1.2002, v zmysle ktorého fakturovaná cena nebola konečná.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 18/1996 Z.z. veta druhá, z ktorého vychádzal súd prvého stupňa pri posudzovaní nároku navrhovateľa, dohoda o cene vznikne aj tým, že kupujúci zaplatí cenu tovaru vo výške požadovanej predávajúcim.

Z cit. ust. zákona o cenách vyplýva, že dohoda o cene môže byť nahradená priamo platbou ceny tovaru kupujúcim v požadovanej výške podľa predávajúceho.

Z obsahu spisu je však zrejmé, že odporca navrhovateľom fakturovanú cenu za odber povrchovej vody za rok 2002 v celkom požadovanej výške, t.j. vrátane jej doúčtovania v mesiaci január 2003, nezaplatil.

Skutočnosti zodpovedá, že súd prvého stupňa v tomto smere vychádzal zo zápisu z 25.1.2002, t.j. že mesačné odbery sa budú fakturovať zo strany navrhovateľa v cenovej úrovni roku 2001.

Uvedený záznam pre pamäť z prejednávania podmienok kúpnej zmluvy na rok 2002 nie je však konajúcimi osobami podpísaný, pričom z výsluchu týchto osôb ako svedkov v konaní pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že rokovanie malo len informatívny charakter a zápis z takéhoto rokovania sa podpisoval iba v prípade, že všetci prítomní s jeho obsahom, resp. prijatými závermi súhlasili (č. I. 161,162).

Za daných okolností nemožno preto vyvodiť záver o tom, že na uvedenom rokovaní došlo k úkonu, ktorým by účastníci konania nadobudli práva, resp. povinnosti v zmysle záverov súdu prvého stupňa.

Naviac súd prvého stupňa posudzujúc fakturovanú, a teda požadovanú cenu v zmysle tohto záznamu opomenul a nevyhodnotil, ďalej tiež, že postup navrhovateľa pri fakturovaní mesačných odberov mal byť iba predbežný, do uzavretia kúpnej zmluvy na rok 2002, ktorá skutočnosť je však so zreteľom už na uvedené právne irelevantná.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že uzavretie kúpnej zmluvy zaplatením kúpnej ceny upravuje ust. § 275 ods. 4 Obch. zák. za predpokladu, že návrh zmluvy obsahuje údaj o cene, resp. spôsobe, ktorým sa určí.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne zistenia je záver súdu prvého stupňa o tom, že medzi účastníkmi konania došlo k dohode o cene jej zaplatením vo výške požadovanej navrhovateľom nesprávny, z ktorého dôvodu je preto i rozhodnutie súdu prvého stupňa o nedôvodnosti práva navrhovateľa z titulu bezdôvodného obohatenia, v ktorom smere súd prvého stupňa nevykonal žiadne dokazovanie, predčasné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 221 ods. 1 a 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je podľa § 226 O.s.p. právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 23. apríla 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu